

8. *Franconica Nobilitatis libertatem, parili planè adscribo occasione. Franconia namq̃ olim habuit Duces, quorum similiter jus Imperio adcrevit. Licet quippè Bruschius, in tr. de Episcopatibus scribat: jam Anno 749. à Pipino & Carolo Magno, Episcopatu Würtzeburgensi, sive Herbipolitano (Wurzenim herba est) Orientalis Franconia Ducatum fuisse adnexum; & hinc quoties Episcopus Herbipolensis ad aram sacra facit, semper gladium nudum juxta se positum habere: quo Ostro-Franconia Ducatus, ad plenum jus vitæ necisque innuatur. Indè etiam Episcopi Sigillo seculari incisum esse.*

*Videatur
Andr. Kni-
chen. tr. d.
Superiorit.
c. 4. n. 243.
& seqq.*

Herbipolis solà, judicat ense & stolâ.

Attamen post Carolum Magnum, Franconia seculares fuisse Duces, nemo, nisi qui historias, nescire potest. Nec unquam plenarium Franconici Ducatus jus; sed (ut ad Austriacos Suevia) nomen & inscriptione tantummodò Ducis pervenisse, probabile omninò est. Quin & Brandenburgici Marchiones, Episcopos Würtzeburgicos, Duces Franconia non salutant: & ut hoc jus interPELLARETUR, Godefridus quoque ex Pincernarum de Limburg generosissimâ familiâ, in publicis litteris sese Francorum Ducem scripsit, Monetisque exprimi curavit. Memoria etiam proditum invenimus, Franconia Ducatum, Episcopo Herbipolitano, ab Henrico IV. Imperat. ademptum, & Cunrado Hohenstauffensi, sororis suæ filio fuisse commissum. Crusius part. 2. lib. 9. cap. 6. fol. 322. & cap. 10. fol. 334. Sicq̃ Cunradus Barbarossa frater, Ducem Suevia, Franconia, & Palatinum Rheni, semet nominavit. Sic & de Barbarossa filio Guntherus, lib. 1. Ligurini.

——— Franconia rura.

Herbipolinque regis. ———

Licet quidam dicant, ipsos Suevia Duces, Franconiam Episcopo restituisse. Crusius part. 2. libr. 9. cap. 14. fol. 352. & lib. 11. cap. 6. fol. 454. Tractus tandem Rhenanus, præ-

B

3

ter